

VODCOVSTVO

MODLITEBNÝ TÝŽDEŇ MLÁDEŽE 2010

SOBOTA

POVOLANIE

Skús si predstaviť, ako by si odpovedal, keby ti na mobil zavolal niekto z predstavenstva veľkej, známej a najmä úspešnej spoločnosti, a povedal by: „Dobrý deň, počul som o vás len to najlepšie. Bol by som rád, keby ste viedli moju nadnárodnú spoločnosť na pozícii zástupcu riaditeľa.“ Ako by si reagoval? Čo by si mu povedal? Možno by tvoja odpoveď znala: „Áno, ďakujem, to je presne to, čo som vždy chcel robiť.“ Alebo by si odpovedal: „No... dobre, ďakujem za ponuku, ale nie som si celkom istý... Myslím, že nie som celkom vhodný na túto pozíciu..., ale aj tak vám ďakujem za zaujímavú ponuku. Vážim si ju.“ Pravdepodobne bude tvoja odpoveď závisieť, aspoň čiastočne, od tvojej povahy. Niektorí ľudia sú spoločenské typy. Radi bývajú súčasťou diania, a keď sa ocitnú na pódiu pred publikom s mikrofónom v ruke, cítia sa ako ryba vo vode. Iní sú skôr tichí, ba až hanbliví a dávajú prednosť tomu, keď môžu zostať v úzadí.

Ako by si reagoval, keby tým volajúcim bol Ježiš?

Ježiš sa pri Galilejskom mori stretáva s Petrom, Ondrejom, Jakubom a Jánom. V Evanjeliu podľa Jána čítame, že sa s ním títo bratia stretli už skôr, ale vtedy ešte neboli pozvaní, aby sa stali jeho nasledovníkmi. Tentoraz ich Ježiš nachádza pri práci a dáva im zvláštnu ponuku.

„Keď prechádzal popri Galilejskom mori, videl, ako Šimon a jeho brat Ondrej spúšťajú siet do mora, keďže boli rybári. Ježiš ich oslovil: Podte za mnou a urobím z vás rybá-

rov ľudí. Hned' zanechali siete a nasledovali ho“ (Mar 1,16–18). Ježiš tu nehovorí len „Podte za mnou“, ale pridáva vetu: „Urobím z vás rybárov ľudí.“ Podme o nej spoločne rozmyšľať.

Ako chytáte ľudí? Na návnadu, na udiču, do siete...?

Podme sa najprv pozrieť, čo má Ježiš na myсли, keď hovorí o nasledovaní. Ježiš im doslova hovorí: „Podte za mnou.“ Spomínam si, ako sme boli na túre v zasnežených Alpách, keď som mal desať rokov. Mali sme špeciálne zimné oblečenie a teplú obuv. S bratom sme stúpali hore, až sme sa na jednom mieste dostali do hlbokého záveja, kde sme sa po pási prepadávali do snehu. Zo začiatku sa nám to zdalo dobrodružné a vzrušujúce. Ale netrvalo dlho a každý ďalší krok znamenal pre nás obrovskú námahu a vyčerpanie. Výpravu s nami podnikal aj náš otec. Spočiatku viel naše nadšenie, a tak nás nechal ísť ako prvých. Keď ale videl, ako strácame silu aj elán, predišiel nás a vyšlapával nám cestu. Potom sme mohli ísť v jeho stopách s oveľa menšou námahou. Presne na toto Ježiš mysel, keď povedal bratom, o ktorých bola zmienka, aby ho nasledovali. Podte v mojich stopách. Toto je učenictvo.

Ježiš ale nekončí vetou: „Podte za mnou“. On pokračuje a vráví: „Urobím z vás rybárov ľudí.“ To je jeho ďalšie neobyčajné vyhlásenie. Poukazuje na to, čo pre nich Ježiš pripravil: byť nasledovníkom a stať sa rybárom ľudí. Predstava „rybára ľudí“ vychádza z Petrovho a Ondrejovho povola-

nia. Každý deň opúšťali bezpečie dediny a plavili sa na svojej malej loďke v ústrety rôznych nástrahám Galilejského mora. Ne-raz riskovali svoje životy. Zručne hádzali siete do vody a chytali ryby, ktoré potom privážali na pevninu. Teraz mali to, čo už vedeli, uplatniť pri love nového objektu. Mali sa zamerať na ľudí. To znamená, že mali opustiť bezpečie domova, zručne oslovovať ľudí a privádzať ich k pevnine a istote Božieho kráľovstva. Jednoducho povedané: viesť ľudí ku Kristovi.

Ježiš už od samého začiatku zreteľne a jasne vyjadruje, že „nasledovanie“ nie je cieľová, ale štartovacia čiara. Vysvetľuje, že byť nasledovníkom má vyšší cieľ – poslanie. A konkrétnie to znamená stať sa vodcom, stať sa vedúcim (vedúci – v zmysle: ten, kto vedie iných). Dvanásť učeníkov sa vydalo na cestu s Ježišom nielen v úlohe nasledovníkov, ktorým sa ide lepšie v Jeho stopách, ale tiež v úlohe žiakov, ktorí sú vo výcvikovom tábore, kde sa učia, ako loviť ryby. Ich štúdium je zavŕšené nielen titulom nasledovník, ale aj titulom vodca. Nie je teda prekvapujúce, že počas obdobia Ježišovej služby je hlavným výrazom pre „dvanásťich“ slovo „učeníci“, kým po jeho odchode z tejto Zeme sa už „dvanásť“ označujú ako „apoštoli“, čo má vyučať, že sú „vyslaní“. Napĺňajú misiu, do ktorej ich povolal Ježiš – viesť ľudí ku Kristovi.

Možno sa pýtate sami seba: „Ak je každý vodca, kto je potom nasledovník?“ Je to naozaj pozoruhodné, že Ježiš hovorí ako Ondrejovi, tak aj Petrovi: „*Pod' za mnou.*“ Peter je prirodzený vodca. On by možno na ten telefonát človeku z predstavenstva odpovedal: „Trvalo vám to poriadne dlho, kým ste ma oslovili. Samozrejme, že vašu ponuku prijímam a prijímam ju rád. Vnímam, že vám budem môcť byť užitočný.“ Ale Ondrej je celkom iný. Hovorí jemne, s rozvahou, je vždy na druhom mieste. Nikdy sa nenechá rozhodiť. Jeho prednosti sú celkom iné než u „akčného“ Petra.

Nová zmluva však nepopisuje len povolenie dvanásťich učeníkov – apoštolov. Ide aj o naše povolanie. Predtým, než Ježiš odišiel k Otcovi, celkom jasne hovorí:

„Choďte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v meno Otca i Syna i Svätého Ducha“ (Mat 28,19).

Kniha Skutky apoštolov zaznamenáva dejiny toho, ako apoštoli vykonávali a naplnali svoju misiu – byť rybármí ľudí. Táto biblická kniha opisuje životy ľudí, ktorí najprv uverili a následne sa stali vodcami vo svojom okolí. Sú to ženy ako Lýdia a Priscila, sú to muži ako Apollo, Pavel alebo Akvila a sú to mladí ľudia ako Barnabáš a Ján Marek. Každý veľmi rozdielny vo svojom spôsobe vedenia – od evanjelistu až k tichému mládencovi. Pavel píše dva listy mladému kazateľovi Timotejovi, ktoré mu majú slúžiť ako príručka, manuál, čo to znamená byť vodcom vo svojom zboru. „*Toto slovo je viero hodné: ak sa niekto chce stať biskupom, túži po dobrej úlohe*“ (1 Tim 3,1). Peter sa nám tiež predstavuje s odvážnym tvrdením: „*Vy však ste vyvolený rod, kráľovské krížstvo, jeho vlastný svätý národ, aby ste zvestovali veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predívneho svetla*“ (1 Pet 2,9). Každý z nás je povolaný byť vedúcim, vodcom podľa svojich duchovných darov. Nie každý je povolaný byť učiteľom, kazateľom, ale každý je povolaný viesť ľudí ku Kristovi.

Prečo nás Ježiš k tomu nabáda? Zdá sa ti život ľaží vďaka vedomiu, že si povolaný, aby si viedol iných? Je to dobrá otázka, ale ja mám pre teba len čiastočnú odpoveď. Na jednej strane je to vlastne pravda. Je ľažie byť zachránený, ak nie si rybárom ľudí. Ak nevedieš ľudí ku Kristovi, je pre teba ľažké byť zachránený. Jedno dievča z mojej skupiny mládeže sa raz opýtalo: „Nikdy som neprežila žiadnu veľkú skúsenosť s Bohom. Neviem, či existuje, či sa o mňa stará... Čo mám robiť?“ Modlili sme sa, a nič sa nedialo. Čítali sme Bibliu, a nič sa nedialo. Dal som jej všetky „správne“ odpovede, ale stále sa nič nedialo. Nevedel som už, čo viac jej poradíť. Keby som mohol vrátiť čas späť, povedal by som jej: „Netráp sa nad všetkými teologickými doktrínami, nelám si hlavu zapamätávaním si dokazujúcich biblických textov, ale choď a šír trochu lásky, ktorú máš, a rozprávaj ľuďom o Ježišovi, ktoré-

ho poznáš.“ Vieš, kedy boli učeníci najviac „vyburcovaní“ – akční vo svojej viere? Bolo to vtedy, keď Ježiš nebol nablízku. On ich posielal, aby pomáhali ľuďom, liečili ich, aby sa s nimi rozprávali o tom, čo prežili s Ním. „*Sedemdesiaty dva sa vrátili a s radosťou hovorili: Pane, v tvojom mene sa nám oddávajú aj zlí duchovia!*“ (Luk 10,17)

Chceš sa aj ty „vracať s radosťou“? Chceš vo svojom živote prežívať naplnenie?

Umožni sám sebe naplno využívať obdarovanie, ktoré si dostal. Staň sa súčasťou životov druhých ľudí. Nečakaj, kým sa stane niečo veľké, ale vyjdi a slúž vo svojom okolí. Pomáhaj núdznym, zájdi k tým, ktorí potrebujú potesenie, povzbuđenie, praktickú pomoc... Určite pri tom prežiješ skúsenosť s Ježišom. Dovoľ, aby tvoje duchovné dary mohli byť použité. Ak ich nepoužívaš, prídeš o ne. Divíš sa, prečo je niekedy tvoj zbor taký vlažný? Spôsobuje to duchovná atrofia. Ak nepoužívame naše duchovné svaly, stratíme to, čo sme doposiaľ dosiahli. Ak nevedieme druhých, nerozvíjame sa a strácame svoje nasmerovanie.

Nedopustme, aby sme boli iba nasledovníkmi. Nezabúdajme aj viesť. Ježiš túži po tom, aby si bol Jeho nasledovníkom, ktorý ale zároveň vede ďalších. On ťa volá, On ti volá: „*Staň sa rybárom ľudí.*“ Ako zareaguješ dnes na jeho osobný telefónat? Dnes je rad na tebe.

„Pán mu povedal: Správne, dobrý a verný sluha! Bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým. Vojdi do radosť svojho pána“ (Mat 25,21)

DISKUSNÉ OTÁZKY:

1. Cítiš sa byť viac nasledovníkom ako vedúcim?
2. Prečítaj si, ako boli Mojžiš (Ex 3 a 4) a Izaiáš (Iz 6) povolení do služby. V čom sú si tieto príbehy podobné a v čom odlišné? V čom sú tieto starozmluvné povolania odlišné od novozmluvného povolania učeníkov?
3. Vnímaš, do čoho ťa Ježiš povoláva?

ZAPÁLENIE

Mám rád stolové hry. Môžete ich hrať keďkoľvek. Či už vonku prší, sneží, alebo je naopak neznesiteľné teplo. Nemám veľmi rád videohry či strápňujúce spoločenské hry. Pre mňa je vzrušujúce vidieť priateľov, ako sedia okolo stola a usilovne premýšľajú nad ďalším ľahom. Vám sa to môže zdať zvláštne, ale pre mňa je to vášeň. Niečo, čo ma nadchýna.

U nás býva zvykom, že pred svadobou si snúbenci vytvoria zoznam svadobných darov, ktorý si od ich rodičov môžu vyžiadať priatelia a ich najbližšia rodina. Jedného dňa sme s mojou budúcou ženou začali tento zoznam vytvárať aj my. Moja snúbenica začala spisovať samé praktické a potrebné veci, ako napr. hrnce, taniere, príbory, väzy... Ja som tiež začal spisovať svoj zoznam. Pri pohľade naň snúbenica zistila, že polovicu môjho zoznamu tvoria stolové hry. Zdôrazňovala mi, že na zoznam mám písat veci, ktoré naozaj potrebujeme, na čo som jej ja odpovedal, že priatelia budú mať aspoň väčšiu možnosť výberu pri volbě svadobného daru. Keď sme po svadbe rozbalovali svadobné dary, na moju veľkú radosť a na manželkino sklamanie sme zistili, že naši priatelia kúpili všetky hry z môjho zoznamu, ale praktické dary, ktoré spísala manželka, zostali len na papieri.

Čo na to vravíte? Nezdá sa vám ten výsledok šialený? Mne nie. Mám skvelých priateľov, ktorí vedia, že som vášnivý hráč.

Čím ste zapálení vy? Čo vás baví?

Apoštoli boli jednoznačne vášnivo zapálení. Netýkalo sa to obyčajných sto-

lových hier. Boli „zapálení“ vo vzťahu k druhým ľuďom. Pavel je príkladom takto neuveriteľne zapáleného človeka. Jeho angažovanosť vo zvestovaní evanjelia ľuďom ho viedla k tomu, že bol ochotný podstúpiť rôzne urážky, bitie, dlhé a vyčerpávajúce cesty pešky a život v chudobe. Nakoniec zomiera ako mučeník. Táto skutočnosť nám ukazuje, že bol viac nadšený pre zvestovanie nádeje ľuďom, než pre svoj osobný život. V Liste Rimanom čítame: „...mám veľký žiaľ a neprestajnú bolesť v srdci. Želal by som si totiž byť sám prekliaty a odlúčený od Krista pre mojich bratov, mojich príbuzných podľa tela.“ (Rim 9,2,3) Tieto slová, ktoré napísal, v nás môžu vyslovávať pocit zahanbenia. Pri pohľade na ostatných apoštolov vidíme, že aj oni boli úplne oddaní svojej službe. Kázali v Jerezaleme, Judsku, Samárii a na rôznych ďalších miestach známeho sveta. Dokázali prekonáť rasové aj etnické bariéry vytvorené vtedajšou spoločnosťou a ísť ku všetkým ľuďom bez rozdielu. A dokonca všetci, s výnimkou Jána, položili svoje životy za evanjelium ako mučeníci.

Treba si však uvedomiť skutočnosť, že títo učenici nekonali za každých okolností len kladne. Odháňali najmenších posluháčov – deti – preč od Ježiša; inokedy mali zasa tendenciu zvolávať oheň na neveriacich; kritizovali ženu, ktorá Ježišovi umyla nohy drahým parfémom... Ale je zaujímavé sledovať, ako sa nechali Ježišom vychovávať a on im umožnil rást. Ich zapálenie pre Krista a ochota slúžiť

sa násobili. Povzbudzujúcou správou pre mňa aj pre teba je, že keď dáme priestor Ježišovi, aby v nás pracoval a vychovával nás, tak on sa postará aj o naše nedostatky a znova nás nadchne pre radostnú službu.

Jedno je isté. Ježišovo srdce horí pre ľudí. Jeho láska k nám prevyšuje všetko ostatné. Celá Biblia dokazuje, ako sa jeho láska k ľuďom prejavovala a stále prejavuje. Zostúpil z neba a chodil tu po zaprášených cestách dlhé kilometre neskutočne rozpálenou krajinou, ktorá skrývala mnohé nástrahy. A to len preto, aby večeraj so Zacheom, alebo aby vypočul Bartimeovu prosbu o uzdravenie. Taký je Ježiš. Jemu záleží na nás, jemu záleží na tebe. Keď mal ísť cez nepriateľské územie Samari-tánov, aby sa stretol so ženou pri studni, spravil to. Ak v príbehu o stratenej ovci vidíš len jeho horlenie nájsť ovce, ale necítisť jeho horlenie pre záchrannu človeka, tak si iba pozorovateľ, a nie jeho nasledovník. Nemôžeš byť nasledovníkom Ježiša Krista a zároveň byť ľahostajný k ľuďom. To sa vzájomne vylučuje. Jeho zapálenie, jeho horlenie a nadšenie zasahuje aj jeho nasledovníkov.

Mal som možnosť pracovať s „dokonalými“ kresťanskými vedúcimi. Boli politicky korektní, slušní, vždy mali tie správne odpovede..., ale nehoreli láskou k ľuďom. Poctivo si plnili svoje povinnosti, ale ich motívom bolo len „plniť to, čo Ježiš povedal“. Ale pracoval som aj s „neotesanými“ mužmi a ženami. Boli „z tvrdšieho cesta“, niekedy sa nechali podráždiť, inokedy boli necitliví, ale mali obrovské srdcia pre ľudí. Boli schopní priblížiť sa k ľuďom bez domova, k vyvrheľom spoločnosti, „outsiderom“ – a to len preto, že mali o ľudí skutočný záujem. Ani ty nemusíš byť dokonalým človekom, ktorý nikdy neurobí chybu. Ľudia sú schopní prehliadnuť tvoje prehrešky, ak budú z tvojej strany cítiť úprimný záujem a to, že ich miluješ.

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi, ba aj anjelskými, a lásku by som nemal, bol by som iba ako cvendžiaci kov a zuniaci bubon. A keby som mal aj dar prorokovať a poznal by som všetky tajomstvá a mal by som všetko poznanie a keby som mal takú silnú

vieru, že by som hory prenášal, no lásku by som nemal, neboli som ničím. A keby som rozdal všetok svoj majetok a vydal svoje telo na upálenie, no lásku by som nemal, nič by mi to neosožilo.“ (1 Kor 13,1–3)

Mám pre teba výzvu. Buď zapáleným a milujúcim. Dovoľ Duchu Svätému, aby v tebe znova zažal plameň. Dovoľ Ježišovi, aby zmenil tvoje srdce, aby zahorelo pre tých, ktorí hľadajú pastiera, ale stále blúdia.

Hral si už niekedy hru „Čo vidíš?“ Je to veľmi jednoduchá hra. Ležíš s kamarátom na rozkvitnutej lúke, pozoruješ biele pohybujúce sa mraky a navzájom sa jeden druhého pýtate: „Čo vidíš?“ S trochou predstavivosti môžeš vidieť bizarné zvieratá či smiešne tváre. Pri pohľade na ten istý oblak môžu rôzni ľudia vidieť rôzne veci.

Stáva sa, že k ľuďom, ktorí nie sú adventisti, sa často správame, akoby mali nejakú infekčnú chorobu. Neodvažujeme sa s nimi zblížiť zo strachu, že by sme sa mohli nakaziť. Oni sa však cítia odmietnutí naším správaním plným predsudkov. A práve vďaka tomu vnímajú kresťanov ako arrogantných. Je to deštruktívne a Ježišov prístup neboli takýto. Keď bol pozvaný na oslavu, či už farizejom, alebo publikánom, pozvanie neodmietol. Ježiš svojím postojom učil svojich učeníkov, že v spoločnosti tých, ktorí nie sú veriaci, sa majú správať rovnako, ako majú pristupovať k veriacim.

Viete, čo vidíme? Vidíme veľa ľudí hľadajúcich Boha na nesprávnych miestach a nesprávnymi spôsobmi. Vidíme mužov, ktorí ešte nezakúsieli stav vnútorného naplnenia, vnútorného pokoja. Vidíme ženy, ktoré majú nesprávny obraz o Bohu, lebo im ho ešte nikto nepredstavil. Čo vidíš ty? Čo to s tebou robí? Budeš len pozorovateľom, alebo sa staneš zapáleným nasledovníkom Ježiša Krista?

Keď som bol kazateľom v Colorade, počul som, že na miestnej univerzite je voľne organizovaný študentský klub. Mal som túžbu zoznámiť sa s týmito mladými ľuďmi, ktorí ešte nevedia o Ježišovi. Stretnutia sa konali v bočnej miestnosti miestneho baru. Boli celkom priateľskí.

Nemali problém s tým, že som pil len vodu s ľadom, kým oni popíjali pivo. Zoznámil som sa s niekoľkými univerzitnými študentmi a s niektorými z nich som sa potom vídal častejšie. Počas niekoľkých ďalších mesiacov sme spolu chodievali lyžovať. Keď sa im pokazilo auto, odviezol som ich do školy, a keď som ja potreboval pomôc s balením pri sťahovaní, pomáhal mi baliť do neskôrnych večerných hodín. Pritom vznikla príležitosť hovoriť o mojej práci. Chceli vedieť, čo robí mládežnícky pastor, a tak prišli v sobotu a pripojili sa k našej mládežníckej skupine. Otvorili sme tému o náboženstve, ktorá ich veľmi zaujímalá, preto niekoľko nasledujúcich sobôt prichádzali do zboru. V tom čase som sa však musel odsťahovať, ale zostali sme v kontakte a stali sme sa priateľmi. Nie je nič lepšie ako byť vášnivým rybárom ľudí, byť ozajstným priateľom pre druhých a v správnej chvíli sa s nimi rozprávať o Ježišovi. Je pravdou, že musíš počítať aj s kompromitujúcimi situáciami a bude treba, aby si pevne stál v tom, čo hovorí Biblia. Ježiš ťa povoláva, aby si bol zapáleným rybárom ľudí.

DISKUSNÉ OTÁZKY:

1. Poznáš niekoho zo svojho okolia, kto je „zapálený“? Ako sa to prejavuje? Cítis sa byť zapálený?
2. Prečítaj si Rim 12,10–12. Čo je v tejto pasáži pre Pavla dôležité? Ako je možné túto pasáž prežívať v každodennom živote?
3. Ako sa dostať z roviny „povinnosti“ do roviny „zapálenia“? Ako si ako mládež môžeme navzájom pomáhať?

EXPERT

Musel som sa asi zblázníť. Je päť hodín ráno a ja sa namiesto spania v mojej po-hodlnej posteli vlečiem nebezpečným horským úbočím a šplhám do hôr. Vonku je ešte tma. Rozpoznávam obrysy balvanov, ktoré je sotva vidieť, a plahocím sa za potemnenou postavou, ktorá razí cestu predo mnou. Na začiatku nás obklopovala bujná zeleň a cesta bola široká. Ale teraz tu už nie je ani cesta, ani chodník a bez sprievodcu by som bol stratený. Stúpame hore k vrcholu Longs Peak (4 346 m) v Skalistých horách Colorada a po piatich hodinách máme za sebou iba tretinu dnešnej túry. Jáj, prečo som len do toho šiel? Mal som viac trénovať, aby som bol lepšie pripravený na zdolanie tohto vrcholu. Je pre mňa ľažké zvykať si na redší vzduch v tejto nadmorskej výške. Môj sprievodca je o 30 rokov starší než ja a skutočne ho obdivujem, ako to zvláda. Cítim sa trochu zahanbený. Tu vysoko v horách to nie je o sile, ale o skúsenosti. To mi môže byť útechou. On zdolal tento vrchol už viac ako stokrát. Cestu pozná lepšie ako svoje topánky. Vie, čo spraviť, keď sa priženie popoludňajšia bûrka, vie, čo robiť v prípade nûdze. Je to pre mňa oveľa jednoduchšie ísť a nasledovať sprievodcu. Všetko, čo musím urobiť, je len kráčať a dvíhať nohy. Je to cesta, na ktorej som priamo závislý od neho. A skutočnou výzvou pre mňa je stať sa takýmto sprievodcom pre iných.

Prví učeníci boli nazývaní buď rybármí ľudí, alebo sprievodcami. Ježiš dnes oslovuje aj mňa, aby som sa stal jeho učení-

kom. Je to najvyššie povolanie, ktoré od neho dostávame. Je to povolanie, ktoré dostali apoštoli na Turíce. Ich túžba viesť ľudí k Ježišovi ich viedla z Jeruzalema do celého sveta. Toto povolanie sa stalo ich poslaním. Je to aj pre teba výzva stať sa sprievodcom strateným pútnikom?

Ako byť rybárom ľudí? Pozrime sa na príbeh Márie a Marty. Mária mala iba matnú predstavu o tom, čo znamená byť rybárom ľudí. Ona však počúvala Ježiša a učila sa od neho. Biblia nezaznamenáva, čo mala Mária robiť, iba sa dozvedáme, že to, čo robila, nahnevalo jej sestru Martu. Viem si predstaviť Ježiša, ako sedí v tieňi pod stromom pri dome Márie, Marty a Lazára v Betáni. Učeníci a Lazár sedia v polkruhu okolo Ježiša a diskutujú s ním. Všetci majú po dlhej a namáhavej ceste špinavé nohy. Medzitým Marta v strese pobieha po kuchyni. Trinásť návštevníkov k nej prišlo bez ohlášenia. Marta vie, že to nie sú obyčajní hostia. Vie, že Ježiš je Mesiaš. Preto chce pripraviť to najlepšie jedlo pre takú vznešenú návštevu. Marta volá Máriu: „Mária, vezmi hlinený džbán a bež k studni po vodu.“ Mária rýchlo vstáva a ide po vodu. Keď miňa skupinu pod stromom, tajne načúva, o čom sa tí muži rozprávajú. Potom si ale spomenie na vodu a beží po ňu. Na ceste späť spomaľuje, a dokonca sa pri nich zastaví. „Mária, čo sa stalo s vodou? Džbán je poloprázdný!“ Mária odpovedá: „Marta, potrebujeme nový džbán, tento je asi deravý.“ „Mária, toto je ospravedlnenie za to, že si prišla

o toľko vody?“ Marta potom posiela Máriu k susedom, aby požičala trochu pšenice. Ale to, čo Mária počuje z Ježišových úst, je pre ňu nesmierne občerstvujúce, obohacujúce a prínosné. Je to také úprimné a čestné. Jeho slová inšpirujú, sú plné výziev, a pritom prekypujú láskou a milosrdenstvom. Túži počuť viac. Keď ju Marta žiada o podojenie kozy a priniesenie mlieka, Mária kozu pritiahdne bližšie ku skupine, aby lepšie počula, a dojí tam. Zo začiatku jej ruky ťahajú vemeno, ale po chvíli prestane pohybovať rukami a len načúva a pomaly sa presúva bližšie a bližšie, až sedí spolu s učeníkmi pri Ježišovi. Započúva sa do Ježišových slov a celkom zabudne na všetko okolo nej. Na kozu, mlieko, sestru, na jedlo, na spoločenské pravidlá, na hladných návštěvníkov. Túži do seba priam nasať Ježišove slová. Už jej záleží len na tom, aby mohla sedieť pri jeho nohách. Chce poznať všetko, čo by mala vedieť. Je hladná po poznaní.

Mária mala pravdu. Aby sa mohla stať rybárom ľudí, potrebovala počúvať a učiť sa. Dnes nemôžeme doslovne sedieť pri Ježišovi, ale môžeme načúvať jeho slovám z Biblie a učiť sa zo skúseností veľkých Božích mužov a žien. A keď zabudneme na všetko okolo nás, rovnako ako Mária, pretože dychtivo načúvame Božiemu hlasu, ktorý prehovára k nám cez stránky Biblie, tak putujeme spolu s apoštolmi po prašných cestách Palestíny a sme súčasťou živej diskusie pod stromom v Betánnii. Môžeme sa stotožniť spolu so žalmistom: „*V srdci som si skryl tvoju reč, aby som proti tebe nehrešil. Velebený bud, Hospodin! Nauč ma svoje ustanovenia!*“ (Ž 119,11.12).

V pracovni mám vedľa svojich kníh a zbierku asi 300 autíčok (angličákov). Niektoré sú z čias môjho detstva, hrával som sa s nimi, niektoré sú mimoriadne vzácne a iné mi pripomínajú výnimočné chvíle a osoby. Kvôli mojim ôsmym narodeninám brat rozobil svoju pokladničku a ešte si požičal od rodičov ďalšie peniaze, len aby mi kúpil VW GTI, po ktorom som dlho túžil. Samozrejme som sa o všetky tieto autá dobre staral a starostlivo si ich schovával. Sú vystavené v sklenenej

vitríne a žiadne z nich nemá viditeľné škrabance. Ku každému sa viaže nejaká konkrétna spomienka. To je to, čo žalmista mieni tým, že „*si v srdci skryl Božiu reč*“.

Ale je tu aj ďalší typ učenia, ktorý nám pomôže stať sa rybármu ľudí. Na to, aby si bol dobrým rybárom, musíš poznáť ryby. Profesionálny rybár používa až 1400 rôznych návnad. A to podľa druhu ryby a miesta, v ktorom loví... Existuje tiež niekoľko metód lovenia. Či už ide o rybov na ľade, na lodi, lovenie harpúnom, na mušku, na prút... A to sme sa ani nezmienili o technikách týkajúcich sa sietí a ani sme nevymenovali zoznam návnad. Možno ste si mysleli, že chytanie rýb je jednoduché. Nie náhodou je v USA na káblovej televízii jeden kanál venovaný iba rybárčeniu. Každá ryba je unikát. Musíte poznáť ryby, ak chcete byť zručným rybárom. Často počujem, ako mladí ľudia hovoria: „Načo sa musím učiť matematiku, fyziku, dejepis? Veď to v živote nebudem potrebovať!“ Je pravda, že zabudnete niečo z toho, čo ste sa naučili, ale určite budete viac rozumieť napríklad rybám. Každá trieda, každá hodina strávená v škole vás robí úspešnejším rybárom. Keď vyrazíte na lov bez poriadnej udice a budeť mať len nejakú vyrobenú „na kolene“, možno nejakú rybu chytíte. Ale predstavte si, čo by ste mohli chytiť, keby ste mali ten správny rybársky výstroj.

Na mojom výlete na Longs Peak som celkom mohol dôverovať svojmu sprievodcovi. Predtým, než vyrazil na cestu, si možno aj stokrát naštudoval mapu. On zaručene poznal cestu. Ale zaujímal sa tiež o všetko, čo sa týkalo túry – od správnych topánok až po nepredvídateľné počasie, dokonca aj o to, koľko jedla a vody budeťme potrebovať. Navyše vedel aj to, ako má motivovať vyčerpaného mladíka, aby sa dostal až na vrchol. To je to, čo robí sprievodcu skutočným sprievodcom.

A teraz je tu výzva pre teba. Staň sa sprievodcom, ktorý bude naozaj expertom. Staň sa usilovným študentom Biblie a uč sa všetko o ľuďoch, ktorých povedieš.

DISKUSNÉ OTÁZKY:

1. Keby si ako Mária sedel pri Ježišových nohách, na čo by si sa ho opýtal?
2. Prečítaj si Prísl 8,10; 9,10; 18,15; 20,15; 23,12. Čo sa tu Šalamún snaží vyjadriť?
3. Máš vo svojom živote sprievodcu – experta, ktorého si vážiš? Stal si sa už aj ty pre niekoho sprievodcom?

UTOROK

DARY

Premýšľal si niekedy nad tým, prečo mal Ježiš dvanásť učeníkov? Nestačili by traja dobrí priatelia? Keby sa ma predtým Ježiš opýtal na môj názor, povedal by som mu, aby si vybral troch: Petra, Jakuba a Jána. Skôr, ako si Ježiš vybral dvanásťich, modlil sa. Rozprával sa so svojím Otcom. Verím, že Ježiš si vybral práve týchto dvanásťich, lebo ich potreboval. On že ich potreboval? Áno, potreboval.

Ako to, že okrem tých troch nevieme viac o tých ďalších učeníkoch? Určite ste už tiež nad tým premýšľali. Čo viete o Tadeášovi, Filipovi, Natanaelovi, Bartolomejovi či Tomášovi? Tak napríklad, čo vieme o Tomášovi? Všetkým sa nám vybaví pomenovanie: Neveriaci Tomáš. Ale to nie je správne pomenovanie. Mal by byť skôr označený ako premýšľajúci, hľavavý, odvážny. Jeho meno v skutočnosti znamená „dvojča“, ale my nevieme nič o jeho súrodencovi. Čo však vieme, je, že Tomáš vždy kladol ľahké otázky. Keď Ježiš rozprával učeníkom o nádhernom bývaní, ktoré pripraví v nebi, Tomáš kladie dôležitú otázku: Ale ako sa tam dá dostať? (Ján 14,5) Všetci nad touto otázkou premýšľali. Kam Ježiš odíde? Ako sa tam môžeme dostať my? Iba Tomáš, ako jediný, mal odvahu zhmotniť toto premýšľanie do slov. Ježiš mu na to odpovedá: „Ja som cesta, pravda i život.“ (Ján 14,6) Aká je to odpoveď? Po Ježišovej smrti boli učeníci takí vydesení, že aj oni budú popravení rozvášneným davom, že sa začali skrývať, a pre istotu ešte aj dvere zavreli na závoru. Jediný

Tomáš tu neboli. Možno potreboval smútiť osamote, možno sa vrátil do Getsemane, aby sa tam modlil. Nevieme. Keď ale znova stretáva učeníkov, dozvedá sa, že sa im zjavil Ježiš. Mŕtvy muž znova živý? Tiež by ste tomu neverili. Ani učeníci neverili ženám, ktoré sa vracali od Ježišovho hrobu, keď rozprávali, čo im povedali anjeli (Luk 24,11). Keď sa Ježiš zjavil učeníkom v uzamknutej miestnosti, mysleli si, že je to duch. Neverili tomu, že je to Ježiš osobne. Až potom, čo im Ježiš povedal, aby sa dotkli jeho rán, uverili (Luk 24,37–39). Tomáš a ostatní učeníci mali rovnakú otázku, ale len Tomáš mal odvahu a stačne ju položil. Mal odvahu ísť proti prúdu a klásť náročné otázky. Ježiš potrebuje aj dnes takýchto mladých ľudí.

Ondrej. Čo vieme o Ondrejovi? Pozrime sa teraz na neho. Ondrej bol medzi dvanásťimi správny „parták“, pomocník. Často je spomínaný ako brat Petra. A predsa to bol on, ktorý prišiel k Ježišovi ako prvý. Bol nasledovníkom Jána Krstiteľa, ale keď bol Ježiš Jánom predstavený ako Spasiteľ sveta, Ondrej hneď šiel a nasledoval Ježiša (Ján 1,40). Potom privádzal Ježišovi Petra a vráví: „Našli sme Mesiáša.“ (Ján 1,41) Ondrej takto pokračoval aj ďalej, neprestajne privádzal ľudí k Ježišovi. Napríklad priviedol malého chlapca s chlebmi a rybami (Ján 6,8.9). Alebo skupinu Grékov, ktorí hľadali Ježiša, pretože s ním chceli hovoriť (Ján 12,20–23). Koho priviedol k Ježišovi jeho brat Peter? Ondrej pôsobí veľmi skromne. Naplno

však využíva dar privádzat ľudí k Ježišovi. Nepíše sa o ňom tak ako o jeho bratovi, ale je dôležitou súčasťou tímu Ježiša Krista. Možno pôsobí, akoby „hral druhé husle“, ale on nie je o nič horší. Niektorí z vás možno nie sú tými, ktorí sa prihlásia ako prví a je ich všade vidieť. Ježiš potrebuje aj tých, ktorí sú hneď vidieť, aj tých, ktorí pôsobia v pozadí.

Príbehy ďalších učeníkov sú takisto veľmi zaujímavé. Pozrime sa teraz napríklad na plachého, hanblivého a nepriebojného Filipa. Filip sa neprejavoval ako ten, kto je rozhodný. Nevedel spraviť radikálny rez, chopiť sa príležitosti. Potom je tu Júda, syn Jakubov. U Židov bolo meno Júda veľmi obľúbené. Vyjadrovalo statočnosť. Ľuďom sa pri vyslovení mena Júda vždy vynorila spomienka na hrdinu Júdu Makabejského. A čo Jakub – keby sme zhromaždili túto partiu, tohto človeka by sme medzi nimi pravdepodobne prehliadli. Nemáme na mysli Jánovho brata Jakuba, ale Jakuba, ktorého otcom bol Alfeus. Je tichý, stojí akoby v úzadí. Je dobrým predstaviteľom mnohých kresťanov, ktorí nikdy neboli zvlášť nápadní, možno sa dokonca o nich ani veľa nevedelo, ale urobili mnoho dobrého pre ľudí okolo seba.

Ježiš si povolal dvoch politikov: teroristu Šimona a Matúša, zástancu rímskeho impéria. Šimon bol súčasťou teroristickej organizácie, ktorá zabíjala rímskych vojakov v partizánskych vojnách. Môžeme si byť istí, že veľmi dobre vedel, ako používať meč. Matúš bol naopak „na druhej strane barikády“. Zapredal sa Rimanom za veľké peniaze. Ako vyberač daní získaval od ľudí neskutočné peniaze, a tak mohol byť poriadne bohatý. Druhou stranou mince bolo pre Matúša to, že jeho priatelia, rodina a okolie ho vnímali ako zradcu. Nevieme, či Šimon a Matúš mali väsnivé diskusie, ale vieme, že Ježiš ich oboch pozval do skupiny svojich učeníkov. Predstavujú nám, že aj my môžeme mať rozdielne názory, ale keď nás Ježiš zavolá, sme ochotní opustiť meč či peňaženku. Slúžime jemu, a nie sami sebe.

Ježiš si každého učeníka vybral práve preto, aký bol. Ich charakter, dary a schop-

nosti boli jedinečné. Každý je potrebný aj dnes. Ježiš potrebuje každého muža a každú ženu. Možno si hanblivý, alebo si naočak velmi komunikatívny, máš vyššie IQ či EQ (emocionálny kvocient), si hlbavý alebo bezstarostný... Ty vnášaš svoju jedinečnosť do kruhu ostatných nasledovníkov.

Pavel prirovnáva kresťanské spoločenstvo k ľudskému telu (1 Kor 12,12–27). Každý úd je potrebný a originálny. „*Preto Boh usporiadal v tele všetky údy tak, ako chcel.*“ (1 Kor 12,18).

- Boh si ťa vybral. Nech už si akákoľvek časť tela, pre Boha si nenahraditeľný. Možno si vodca ako Peter – buď príkladom pre ostatných. Možno si skvelý spoločník ako Ondrej či Jakub – vytváraj pekné vzťahy. Pán Boh má VIP úlohu pre Teba práve tam, kde si a aký si.
 - Boh Ti požehnal. Štedro Ťa obdaroval. Máš duchovné dary. Všetko, čo používaš na Božiu oslavu, je tvoj duchovný dar. Tvoja povaha môže byť dar. Zvláštna schopnosť môže byť dar. Boh ti dal obdarovanie, ktoré máš. Dal ti vytrvalosť, radosť a schopnosti, aby si mohol s ich využívaním usilovne pracovať a rozvíjať ich. Nezáleží na tom, aký veľký či malý dar máš. Často práve to, čo zvonku pôsobí ako nepodstatné, je v skutočnosti najpodstatnejšie.
 - Boh ťa povzbudzuje, aby si naplno využíval svoj dar. Každá jednotlivá časť tela je pre telo dôležitá. Možno aj teba niekedy veľmi boleli zuby. Divil si sa, ako taký malý Zub môže spôsobovať bolesť, ktorá sa prejavuje v celom tele. Aj cirkev je hendikepovaná, ak nežije aktívne s ňou.
 - Boh ťa posielá tam, kde ťa treba najviac. Dôveruj Bohu, že ťa umiestnil práve tam, kde si najpotrebnejší. Ako môžeš zistiť, kde je tvoje miesto, aké sú tvoje dary a schopnosti?
- 1. BUĎ ÚPRIMNÝ SÁM K SEBE.** Nie je nič zlé na tom mať sny a snažiť sa ich dosiahnuť. Ale je možné, že Boh ti dal iné dary než tie, o ktorých snívaš ty. Bud úprimný sám k sebe. Možno objavíš, že máš veľké obdarovanie a schopnosti, ktoré si vôbec nečakal.

2. **BUĎ OCHOTNÝ UČIŤ SA.** Buď otvorený prijímať nové výzvy. Niekedy je najlepší spôsob, ako zistiť svoje dary, to, že sa aktívne zapojíš do rôznych oblastí. Opýtaj sa svojho kazateľa alebo vedúceho mládeže, s čím by si mohol pomôcť, a jednoducho to skús. Vyjdi zo zóny bezpečia a pohodlia. Boh ti požehná na tvojej ceste a ty zistíš, aké dary Ducha máš.
3. **BUĎ ODVÁŽNY A STATOČNÝ.** Leniví ľudia sa nikdy nedostanú ďaleko. Neboj sa ísť do nových vecí.
4. **BUĎ SKROMNÝ.** Príbehy aj tých najväčších učeníkov zahrňajú ich prehry, chyby a pády. Si mladý a plný energie a tvoje „zborové telo“ ťa potrebuje. Tak, ako telo nie je dokonalé, ani ty nie si. Načúvaj zbožným múdrym mužom a ženám a buď tolerantný a odpúšťajúci k tým, čo robia chyby. Uč sa od nich a zostaň skromný a pokorný.
5. A konečne to najdôležitejšie zo všetkého – **NECHAJ SA NAPLNIŤ A VIESŤ DUCHOM SVÄTÝM.**

Keď som mal šestnásť, požiadali ma v zbere, aby som hral na organe. Bol som veľmi prekvapený, pretože tam boli iní, ktorí boli oveľa skúsenejší ako ja. Prečo ma vybrali? Istotne nie pre môj prstoklad..., ale pre moje obdarovanie, húževnatosť, spoľahlivosť, prispôsobivosť a ochotu byť súčasťou Kristovho tela, a tak mi napomohli rozvinúť moje hudobné nadanie.

Neporovnávaj sám seba s ostatnými. Nemysli si, že sú lepší ako ty. Boh ti dal jedinečnú kombináciu duchovných darov s určitým zámerom, ktorý môžeš naplniť iba ty.

DISKUSNÉ OTÁZKY:

1. Napíš si, aké máš duchovné dary. Porozprávaj sa o tom s ostatnými.
2. Prečítaj si celú 12. kapitolu 1. listu Kórinťanom. Čo ťa v nej osloivilo?
3. Ako môžeš svoje dary lepšie používať v rámci svojho zboru? Čo cítis ako výzvu, čo nové by si rád skúsil?

STREDA

BYŤ V STREDE POZORNOSTI

Neviem, ako ty, ale ja som ako malý chlapec túžil byť slávny. Chcel som byť tým najlepším futbalistom. Hrať za našu krajinu na majstrovstvách sveta. Byť sledovaný tisícami ľudí, ako v rozhodujúcich zápasoch strieľam rozhodujúci gól. Vo svojich snoch som videl gólovú akciu v spomalenom zábere a vnímal som davy, ako skandujú moje meno. Zdá sa vám to trochu pritiahnuté za vlasy? Naivné detské prianie? Napriek tomu si myslím, že som nebol jediné dieťa, ktoré snívalo o sláve. Môj brat chcel byť slávny ako Paganini. Iní si zas priali byť prezidentmi, slávnymi vedcami, krásnymi herečkami, úspešnými spisovateľmi. My všetci chceme byť slávni. Aspoň trošku. Len na chvíľu sa objaviť v televízii alebo vidieť svoje meno vytlačené v novinách či časopise. Máme radi pozornosť a uznanie druhých. V Biblia máme tiež jedincov, ktorí boli stredobodom pozornosti. Abrahám, Mojžiš, Dávid a mnoho ďalších. A samozrejme Peter. Som si istý, že aj Peter mal veľké sny. Možno – ako väčšina chlapcov v Palestíne – sa aj on túžil stať rabínom alebo uznávaným členom sanhedrinu. Nech už boli jeho sny akékoľvek, nakoniec skončil v rodinnom podniku. Ich dedina Betsaida bola regionálnym centrom rybolovu a Petrov otec bol obchodným partnerom Zebedea, otca Jakuba a Jána (Luk 5,10). Obchody šli dobre, bolo toľko práce, že dokonca museli najat ďalších pracovníkov, aby uspokojili celý dopyt. No akokoľvek sa im darilo v obchodoch, rybárstvo bolo odvetvie so

zlou reputáciou. Rímsky rečník Cicero napísal: „Najhanebnejšie povolania sú tie, ktoré zaistiaju naše pôžitky. Predavači rýb, mäsiari, kuchári, chovatelia hydiny a rybári.“ A teraz Boh povoláva Petra, aby sa stal vedúcim „rybolovu“ ľudí. Peter kráča v ústrety svojmu snu, ktorý je väčší, než si vedel predstaviť. Z jeho príkladu sa môžeme učiť, čo to znamená byť v strede pozornosti (Mat 26,31–75). Tu môžeme dobre vidieť Petrovu povahu.

BUĎ ODVÁŽNY, TRÚFALÝ, SMEĽÝ

Už v Prísloví je napísané, že spravodlivý človek je istý ako mladý lev (Prísl 28,1). Nech už je to dobré či zlé, je tu jedna vec, ktorá u Petra dominuje a tou je jeho odvaha – smelosť. Iba Peter bezprostredne reaguje na Ježišove slová: „Vy všetci sa tejto noci nado mnou pohoršíte“ (Mat 26,31) slovami: „Aj keby sa všetci nad tebou pohoršili, ja sa nikdy nepohorším.“ (Mat 26,33) O dva verše ďalej je ešte dôraznejší: „Aj keby som mal s tebou zomrieť, nikdy ťa nezapriem.“ Zo strany Petra to neboli prázdné slová. Peter ich myslal úprimne. On bol ochotný s Ježišom zomrieť, keď tasil meč, aby bojoval proti rímskym vojakom a chrámovej stráži. On nebol jediný, kto to sľubil. Podobne hovorili aj ostatní učeníci (v. 35), ale Peter bol prvý. Bol to on, kto prvý vyhlásil Ježiša za Syna Božieho. Bol prvý, kto kritizoval Ježiša, a bol jediný, kto okrem Ježiša samotného chodil po vode. On kládol Ježišovi ťažké otázky a niekedy sám navrhoval, čo by mali robiť. Jedna

vec je istá. Peter nielen odvážne hovoril, ale on takto aj konal. On skutočne chodil po vode. Necúvol ani vtedy, keď chceli zatknúť Ježiša, a pozdvihol meč proti rímskej légii. Po tom, ako Ježiš vystúpil na nebesia, všimli si Petrovu smelosť aj prední náboženskí vodcovia. „*Ked' videli Petrovu a Jánovu odvahu a uvedomili si, že Peter i Ján sú neučení a prostí ľudia, veľmi sa čudovali a spoznávali, že sú to tí, čo boli s Ježišom.*“ (Sk 4,13) Budť smelý pre Ježiša. Nielen vo svojich slovách, ale aj v činoch. To je vždy fascinujúce.

BUDЬ ODVÁŽNY

„Peter ho však zdaleka sledoval až na nádvorie kňaza. Vošiel dnu a sadol si k sluhom, aby videl, ako sa to skončí.“ (Mat 26,58) Onedlho príde tá chvíľa, keď Peter zaprie Ježiša. Až do tohto okamihu Peter prejavoval nevídanicu odvahu. Odrazu sa možno cítil zmätený Ježišovým odozdaným správaním – namiesto toho, aby sa vzoprel zatknutiu, poslušne odchádza. Peter možno čakal, že Ježiš spraví nejaký zázrak, ktorým by oslobodil seba aj ostatných učeníkov. Ježiš robí zázrak – uzdravuje useknuté ucho vojaka. A navyše, ešte vycíta Petrovi jeho statocné úsilie brániť ho. Peter nerozumie tomu, čo sa to deje, čo si Ježiš praje, alebo čo od neho očakáva. Jeho metódy sa zdajú byť v rozpore s Ježišovými metódami. Čo by mal teda spraviť? Ešte toto Peter slúbil: „*Aj keby sa všetci nad tebou pohoršili, ja sa nikdy nepohorším.*“ Pri zatýkaní Ježiša sa všetci učeníci skryli, iba dvaja z nich nasledovali Ježiša, Ján a Peter. Ján ako prvý podáva sanhedrinu správu o tom, čo sa deje (Ján 18,15). Peter sa dostáva len na nádvorie. Chrámová stráž, ktorá zajala Ježiša, čaká na ďalšie príkazy. My vieme, že v nasledujúcich minútach sa Petrova odvaha rozplynie pri troch jednoduchých otázkach, ktoré mu boli položené. Až doteraz Peter preukazoval neuveriteľnú odvahu. Byť odvážny znamená nasledovať Ježiša nielen v dňoch dobrých, ale aj v období zlom, ťažkom a náročnom. „*Prikázal som ti predsa: Bud silný a odvážny, nestračuj sa a nezúfaj! Veď Hôspodin, tvôj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš.*“ (Joz 1,9)

BUĎ POKORNÝ

Prichádza Petrova najťažšia hodina. Trikrát zaprel Ježiša a uvedomil si, že Ježišova predpoved (vyslovená pred niekoľkými hodinami) sa naplnila. Pád tohto vodcu je taký veľký, že Petrovo zapretie dopodrobna zaznamenávajú všetky štyri evanjeliá. Peter nevie, čo po svojej osobnej prehre robiť. Nevie, kam sa skryť, len tam stojí, aby ho všetci videli. Peter však nie je sám. Je v dobrej spoločnosti ďalších biblických vodcov. Abrahám opakovane vydával svoju manželku za svoju sestru. Dávid mal aféru s Batšebou a potom nechal zavraždiť jej manžela. A dokonca Mojžiš, najpokornejší z ľudí na svete (4 Moj 12,3), neposlúchol Boha, keď palicou udrel do skaly. Áno, vodcovia sú tiež len ľudia. Dopúšťajú sa hriechov tak ako ostatní. Aj u Petra môžeme vidieť, že ho táto situácia rozhoďujočo ovplyvnila a viedla k pokore. Pre Petra to bola tvrdá škola poznania samého seba. Predtým, ako kohút zakirkíkal, si bol Peter dobre vedomý svojej výnimočnej pozície. Možno sa dovtedy u Petra objavovala aj pýcha. Táto skúsenosť ho viedla k sebaskúmaniu, pokániu a následne k pokore.

Počas veľkonočného týždňa Ježiš pozoroval podobný postoj aj u Jakuba a Jána. Túžili po najvyšších pozíciach v Ježišovom kráľovstve. Ježiš sa obracia na všetkých učeníkov, aby im povedal, čo to znamená byť vodcom: „Ježiš ich však zavolal k sebe a povedal: ,Viete, že vládcovia panujú nad národmi a mocnári ich utláčajú. Medzi vami to tak nebude! Ale kto sa chce stať medzi vami veľkým, bude vaším sluhom. Kto sa chce stať medzi vami prvý, bude vaším otrokom. Ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mat 20,25–28).

NOVÝ VÝZNAM SLOVA „VODCOVSTVO“

Ježiš radikálne mení význam slova vodcovstvo. V našej kultúre ľudia chcú byť vodcami preto, aby boli slávni, bohatí a rešpektovaní. Ale Ježiš hovorí, že vodcovstvo je služba. Nie je to o tom, čo môžeš získať, ale o tom, čo môžeš dať. Je to služba s pokorou. Kresťanský vodca

nezneužíva moc, ale slúži a mení svoj život podľa modelu, ktorý určil Ježiš. Pravé vodcovstvo nie je založené na egoizme a pýche, ale na skromnosti a pokore. Pravé vodcovstvo nie je o zlatých minciach tu na tejto zemi, ale o zlatom dláždení na cestách tam. Nie je to o súčasnom živote tu, ale o večnom živote tam. Nie je to o sláve tu, ale o korunách slávy tam.

Zabudni na svoj futbalový sen a staň sa súčasťou Božieho sna s tebou. Boh ťa povoláva, aby si bol vodcom.

DISKUSNÉ OTÁZKY:

1. Aké povahové črty očakávaš od ľudí, ktorí sú vedúcimi? Poznáš (máš) človeka – vodcu, na ktorého sa pozeráš s úctou? Čím sa od ostatných odlišuje?
2. Prečítaj si Ján 10,11–15 a porovnaj s Iz 40,10.11 a Ez 34,1–15. Čo nám tieto texty hovoria o Ježišovom štýle vodcovstva? Čo z týchto textov vyplýva v súvislosti s tým, ako by sme mali či nemali viesť?
3. Čím môžeš byť ty sám prínosom pre svoju skupinu mládeže? Čo môžeš robiť a koho viesť?

STÁŤ NA STRIEDAČKE

Sme takí ovplyvnení našou kultúrou, že hráčov na striedačke považujeme za druhotriednych. Ale v Ježišovom tíme to tak nie je! V skutočnosti je oveľa viac nasledovníkov v pozadí než učeníkov, ktorí sú stredom pozornosti. Či už to boli neznámi pastieri pri Ježišovom narodení, alebo mudrci z Východu, ktorí vyhlásili Ježiša za Mesiáša. Oni rozniesli správu o Jeho narodení k ľudom a na kráľovský dvor. V priebehu Ježišovej služby vidíme ľudí ako Zacheus, Bartimeus, posadnutý z Geraszy či skupinu 72 nasledovníkov, ktorí niesli správu o Ježišovi od mesta k mestu. Nespočetné množstvo ďalších nasledovníkov Ježiša Krista je nám takmer neznáme. Veľa o nich nevieme. Pri kríži a pri hrobe počujeme aj o Salome, Márii Magdaléne, Márii a druhej Márii, matke Jakuba. To všetko sú ľudia, o ktorých je síce zmienka v Biblia, ale v mnohom nám zostávajú anonymní. Ale oni všetci boli hrdinami viery. Ako sa ty môžeš stať vodcom, a pritom budeš stať na striedačke?

ON SI ŤA VYBRAL DO TÍMU

V našej mládeži máme jedného mladého muža, ktorý má zvláštne privilégiá. Pochádza z bohatej rodiny. Niekoľko mesiacov strávil takmer na všetkých kontinentoch. Má atletickú postavu a tvár s ostrými črtami. Zmaturoval za 4. Začal študovať medicínu a je aj neuveriteľne hudobne nadaný – či už ako spevák, klavirista alebo gitarista. Navyše je vtipný, duchaplný a má zmysel pre humor. Niet divu, že nech

už je kdekoľvek, vždy je obklopený dievčatami.

Ale každý z nás je iný. Boh nás stvoril ako jedinečné bytosti. Každého s jeho obdarovaním a schopnosťami. To, že nie si „pán dokonalý“ a „slečna s 5P“, ešte neznamená, že nie si potrebný alebo že nestojíš za nič. Nech ti to ani nenapadne! Boh dáva každému človeku jedinečné poslanie. Každý z nás je tu s istým zámerom. Áno, aj teba si vybral. Aj ty máš výnimočné miesto v Božom pláne a kombináciu tvojich darov, schopností a povahových črt nemôže nahradíť nikto iný. Ty nebudeš v Božom pláne nahradený nikým iným. Namiesto toho, aby si sa stále stážoval na to, čo nemôžeš mať, alebo čo nemôžeš robiť, zameraj sa na to, čím ťa Boh obdaroval a hľadaj, aký je jeho plán pre tvoj život. Nezáleží na tom, na akej pozícii hráš alebo či si na striedačke. Každý je dôležitý a má miesto v tíme.

POUŽÍVAJ SVOJE DARY

V Biblia nachádzame širokú škálu nezvyčajných darov, ktoré nám ponúkajú len letmý náhľad na celú mozaiku duchovných darov, ktoré nám udeľuje Duch Svätý. Pravdepodobne by si neuvažoval o strážení detí ako o duchovnom dare, ale Miriam je príkladom, že aj strážením Mojžiša mohla naplniť Boží plán s ním (Ex 2,4.7–9). Alebo sa pozrime na Tabitu, ktorá „robila mnohé dobré skutky a štedro dávala almužny“ (Sk 9,36). Alebo na ďalšie dve ženy, ktoré použili svoje dary

a išli nad rámcem toho, čo bolo zvykom vo vtedajších časoch. Šúnemčanka nie lenže pohostila proroka Elizea jedlom, ale dala k svojmu domu postaviť príbytok, aby tam mohol pohodlne prespať, kedykoľvek bude putovať týmto krajom (2 Kráľ 4,8.10–11). V Novej zmluve zasa čítame o Marte, ktorá pohostila Ježiša a dvanásť učeníkov (Luk 10,38.39). Jozef z Arimatie (Mat 27,57–60) a Nikodém (Ján 19,39) dávajú časť svojho majetku. Rút a Námanova slúžka preukázali neobyčajnú vieru za náročných okolností (Rút 1,16.17; 2 Kráľ 5,3). A Ježiš sa samozrejme zmieňuje aj o nasýtení hladných, starostlivosti o ľudí v núdzi, o návštevách chorých a väznených. To sú ďalšie príklady učeníkov.

Ak Biblia predstavuje rôzne spôsoby, ako môžeme slúžiť Bohu, a pritom stáť na postrannej čiare, tak dnešná doba ponúka ešte viac možností, ako môžeme byť užitoční. K tým predchádzajúcim darom, ktoré sme spomenuli, sa dnes pridávajú stovky nových príležitostí – práca s počítačom, médiami, internetom. Dnes mladí ľudia blogujú, diskutujú na internetových diskusných fórách s ľuďmi, ktorí tiež hľadajú Boha, robia inšpiratívne videá, ktoré majú dobrú myšlienku. Alebo sa zapájajú do ďalších projektov. V jednom z mojich zborov bola skupina, ktorá zhotovovala špeciálne prikrývky pre bábätká, čo sa narodili v okolí nášho zboru. V ďalšom zbere tri sestry pripravovali raz týždenne program pre deti pristáhovalcov. Príležitosť, kde môžeme odovzdať Bohu dary, ktoré on môže použiť, je nekonečné množstvo. Modli sa za to. Boh ti určite ukáže možnosti a otvorí dvere. Ak je to možné, nájdi si niekoho ďalšieho, kto bude s tebou niesť twoju víziu. Vždy je ľahšie robiť veci spoločne. Potom bež a naplň Boží zámer, ktorý s tebou má.

POTREBUJEŠ MAŤ VÍZIU

Keď som chodil do oddielu Pathfindera, podnikali sme výlety „prežitia“. Naučili sme sa napríklad, ako založiť oheň bez použitia zápaliek. Tým najjednoduchším spôsobom je použiť lupu alebo nerovné

dno sklenej fľaše a cez to zacieliť slnečné lúče na horľavý materiál, ako je suchá tráva, tenké suché vetvičky alebo chrustie. Našou úlohou je zakladať ohne pre Ježiša. Ako vo svojom srdci, tak aj v srdeciach ostatných. Ak sme zvyknutí, že oheň sa zapáľuje iba zápalkami alebo zapáľovačom, a my ich nemáme po ruke, tak existuje ešte veľa iných možností, ako oheň zapáliť, len ich treba objaviť. Vzdať sa, ak nemám zápalky, je najjednoduchšie. Ak mám víziu, tak hľadám možnosti a spravím všetko, aby to vyšlo.

Ježiš nepracoval chaoticky a neorganizované. Mal jasný zámer. Záležalo mu na správnom predstavení Otcovho charakteru a Jeho milosrdnej láske k strateným. Evanjelium nepredstavoval sám, ale cielene si vychovával skupinu dvanástich mladých ľudí, ktorých viedol k tomu, aby zapáľovali druhých.

Nech už je tvoj dar akýkoľvek, napľň svoju víziu. Nečakaj, že sa niečo stane, ale sprav to. Zameraj sa na zvládnuteľné a reálne ciele. Inak by sa ti mohlo stať, že namiesto lupy budeš používať sitko. Ak máš dar načívania, navštievuj ľudí z tvojho zboru, ktorí už prestali chodiť do spoločenstva. Načívaj im. Možno prostredníctvom teba znova zahoria pre Krista aj pre spoločenstvo cirkvi. Ak máš rád chátovanie, využi tento spôsob diskusie na to, aby si ostatným porozprával, čo si prežil s Bohom, alebo čo ťa zaujalo v kázaní.

Pozvi cez chat sledovať napríklad nejaký kresťanský program vysielaný v (internetovej) televízii. Ak rád fotografuješ, čítaj si žalmy a premýšľaj, ako by si čítané vyjadril obrazom. Potom urob snímky a vytvor z nich prezentáciu v Powerpointe, dopln textom žalmu a rozošli svojim kamarátom a známym. Možno Duch Svätý použije tvoju prezentáciu, a tá ich osloví, a aj oni zahoria láskou pre Pána Ježiša. Je rad na tebe. Buď sa budeš utápať v sebaľútosti nad tým, čo dokážu ostatní a ty nie, alebo sa pokúsiš naplniť Boží zámer v tvojom živote. Modli sa o múdrost, aby sa tvoja vízia uskutočnila.

„Sme Boží správcovia. Tým je povedané, že nám Pán Boh dôveruje. Máme

veľkú zodpovednosť, ktorá nám bola zverená. Musíme s ňou nakladať s celým srdcom a múdro.“ (Review and Herald, 14. novembra 1899)

DISKUSNÉ OTÁZKY:

1. Prečítaj si 1. Kor, 12. kapitolu. Ktoré duchovné dary by si uviedol u Pavla?
2. Ktoré dary majú členovia tvojej mládeže? Ktoré sa prejavujú u vedúceho mládeže?
3. Premýšľaj, ako môžete tieto dary ešte efektívnejšie využívať. Vytvorte si vlastnú víziu.

PIATOK

POCHODEŇ

Každé štyri roky prebieha najväčšia športová udalosť sveta – olympiáda. Začína sa zapálením štafetovej pochodne. Oheň sa zažne v Olympii v Grécku a potom cestuje po celom svete so zámerom podporiť celosvetový mier. Zažatá pochodeň takto putuje až do miesta, kde sa olympiáda koná, a tam slávostne zapálí veľkú pochodeň na znamenie začiatia olympijských hier. V roku 2008 pochodeň prekonala viac ako 136 765 km cez všetky kontinenty, a to len za 129 dní. Každý z 21 880 bežcov priniesol pochodeň o kúsok bližšie k Pekingu. Predstav si, že by si mal tých 136 765 kilometrov ubehnúť sám... To je nemožné. Keď si 21 880 bežcov štafetovo odovzdávalo pochodeň, každý z nich zabehol v priemere vyše 6 km. Som si istý, že po tých 6 km by väčšina z nás veľmi ochotne odovzdávala pochodeň ďalej.

Niektorí maratónci sú schopní zabehnúť aj 42 195 metrov, ale aj tieto úžasné výkony sa zdajú byť zanedbateľné oproti spomínaným 136 765 km, ktoré olympijská pochodeň musela zdolať. V tom je sila, keď si pochodeň odovzdávame medzi sebou. Odovzdávanie štafetového kolíka je istotne jednoduchšie ako odovzdávanie vodcovstva. Predstav si, čo všetko by sa mohlo urobiť, keby sme svoje úsilie rozmnožili nie tým, že by sme pracovali viac, ale tým, že by sme sa naučili odovzdávať pochodne ďalej.

Biblia je plná príkladov ľudí, ktorí takisto niesli pochodeň. Mojžišovi jeho test poradil, aby preniesol zodpovednosť na

schopných mužov (2 Moj 18,13–27). Ne-skôr Mojžiš skutočne odovzdáva vodcovstvo Jozuovi. Ďalší príklad: Eliáš. Podľa Božieho príkazu si volí Elizea ako svojho nástupcu. Dávid úmyselne vyberá Šalamúna za dediča kráľovstva napriek tomu, že mal starších synov, ktorí boli v priamej dedičskej línii. V Novej zmluve apoštol Pavel plne dôveruje Timotejovi a posielal ho, aby aj on niesol dobrú správu ľuďom. A napokon tu máme samotného Ježiša, ktorý dvakrát posielal ľudí, aby hľásali, že Božie kráľovstvo je blízko. Lukáš sa vo svojom evanjeliu zmieňuje, že ako prvých Ježiš posielal dvanásť učeníkov. Potom určil ďalších sedemdesiatich dvoch. Posielal ich po dvojiciach, aby chodili od mesta k mestu (Luk 10). Ježišov model poverenia je významný aj pre nás. Podme sa pozrieť, ako ho môžeme aplikovať dnes.

1. MODLI SA ZA SVOJHO NÁSTUPCU

Lukáš uvádza, že Ježiš strávil noc v modlitbách predtým, ako si vybral svojich učeníkov (Luk 6,12). Takisto zdôrazňuje, že sa v rozhodujúcich chvíľach života a služby modlil. Aj Mojžiš sa modlil, keď hľadal svojho nástupcu. „*Vtedy Mojžiš povedal Hospodinovi: „Kiež Hospodin, Boh duchov všetkých živých bytosťí, ustanoví nad pospolitosťou muža, ktorý by pred ňou vychádzal i vchádzal a ktorý by ju vyvádzal i privádzal, aby Hospodinova pospolitosť nebola ako ovce bez pastiera.“* Boh odpovedá Mojžišovi takto: „*Vezmi Núnovho syna Jozuu, muža obdareneho Duchom, a polož naňho*

ruku.“ (4 Moj 27,15–18) Boh povedie aj tvoje rozhodovanie a hľadanie správnej osoby, ktorej budeš môcť s dôverou zveriť pochodeň.

2. TO, ČO SI ZÍSKAL, ODOVZDÁVAJ ďALEJ

Kamkoľvek Ježiš šiel, tam učil. Učil v synagógach, na poliach, na vrchoch, v dedinách, v domácnostiach, a dokonca aj za mestom pri studni. Najviac času však trávil tým, že vyučoval a vychovával svojich najbližších spolupracovníkov. Keď kráčali cez pole, Ježiš im predstavil len taký náznak – záblesk neba. Boh túži, aby ste sa aj s ostatnými delili o svetlo, ktoré vám on dal. Nechaj zažať „sviečky“ druhých ľudí plameňom, ktorý si sám získal.

3. DELEGUJ ZMYSLUPLNÉ ÚLOHY

Nie je veľa ľudí, ktorí chcú slúžiť, keď sú im pridelené podradné úlohy. Ježiš o tom vie svoje. On vysiela učeníkov s veľkolepou správou a vybavuje ich autoritou a mocou, ktorá premáha aj zlých duchov a všetky neduhy (Luk 9,1). Naším cieľom je vychovať ďalších schopných vedúcich, nie sekretárky. Niektorí vedúci strácajú prehľad a uspokoja sa s tým, že sú obklopení ľuďmi, ktorí plnia ich úlohy. Nájdí si priestor pre službu, v ktorej môžeš uplatniť svoje dary. Ukáž druhým, ako môžu túto službu vykonávať oni. Potom pokračujte v spoločnej službe. Vďaka tomu získaš skúsenosti, sebadôveru aj dôveru. Treba si uvedomiť, že zapojenie sa do spoločných projektov od každého vyžaduje vernosť, oddanosť a záväzok. Mojžiš tento model uplatňoval, keď Jozuovi postupne odovzdával svoju pozíciu vo vedení národa.

Vyrastal som v zbere, ktorý bral odovzdávanie pochodne veľmi vážne. Myslím, že môj starý otec nikdy nečítal žiadnu knihu o vodcovstve, ale cítil, ako by mali tieto veci správne fungovať. Keď bol starsím zboru, vybral si zodpovedného člena mládeže a počas niekoľkých rokov mu odovzdával viac a viac zodpovednosti. Keď potom odstupoval z funkcie starsieho zboru, mal už vedľa seba skúseného nového vedúceho. Ten opäť použil rovnakú

metódu a tiež pripravoval niekoľkých mladých ľudí. A len čo bol každý z týchto mladých ľudí pripravený, založili v danej oblasti nový zbor.

4. HOVORTE SPOLU

„Apoštoli sa vrátili. Vyzozprávali mu všetko, čo robili. Vzal ich so sebou a odišli sami do mesta, ktoré sa volá Betsaida.“ (Luk 9,10) Ježiš v pravý čas odišiel s učeníkmi, aby boli sami. Mohol tento čas naplniť mnohými dôležitými úlohami, veď tých, ktorí potrebovali jeho službu, bolo veľa. Ale to, že si od učeníkov vypočul, čo prežili, aby potom spoločne o veciach diskutovali, bolo pre nich nesmierne dôležité. „Učeníci prišli k Ježišovi a všetko mu vyzozprávali. Boli s ním v takom úzkom spojení, že mu mohli povedať svoje dobré i zlé skúsenosti, radosť z pracovného úspechu i zármutok nad nezdaram, svoje chyby a slabosti.“ (Túžba vekov, str. 248, 38. kap. s názvom „Trochu si odpočíňte“)

Podniknite s mládežou spoločný výlet, načúvajte jeden druhému, podporujte sa a budujte tímové cítenie. Čestné hodnote nie je nesmierne dôležité. Umožňuje nám lepšie vidieť vlastné chyby alebo objaviť odpovede na dlho kladené otázky.

5. CHOĎ ďALEJ

Ak naplníte predchádzajúce kroky, vytvoríte tak priestor na rozvíjanie ostatných, aby mohli prevziať veci po vás a vy ste sa mohli stiahnuť. To je pre vás ten pravý čas ísť ďalej. Teraz ste ubehli tých svojich 6 km a v pravú chvíľu odovzdávate štafetový kolík novému bežcovi, ktorý môže s radosťou a nadšením pokračovať na trati. Dôveruj novým vedúcim, ktorých si si vybral a ktorých si viedol. Dôveruj, že aj ich Boh povedie, tak ako viedol teba. Teraz je rad na tebe, aby si hľadal a zareagoval na novú výzvu, na nový projekt. Nie je jednoduché odísť v správnej chvíli z role uznávaného vodcu do úzadia. Je to však nevyhnutné vzhľadom na nových vedúcich a tebe to umožní zamerať sa na novú oblasť.

Ked' sledujeme štafetu na 4×100 metrov, môže sa nám zdať, že bola určená

pre USA. Od roku 1912 je táto disciplína súčasťou olympijského zápolenia a od samého začiatku sa americký tím vždy dostal až do finále. 15-krát dokonca získali zlato, raz striebro a raz bronz. Ale v roku 2008 v Pekingu bola táto šnúra víťazstiev pretrhnutá. Všetko vyzeralo dobre pre prvého, druhého i tretieho bežca. Tím mal jasný náskok pred ostatnými súťažiacimi a opäť sa zdalo, že vyhrajú súťaž. Ale potom prebehlo zlé odovzdanie medzi Tysonom Gayom a Darvisom Patonom. Patton odovzdal štafetový kolík, Tyson Gay ho ucítil v ruke, ale keď ho chcel uchopíť, zisťil, že nič nedrží. Vidina víťazstva zvädla so spadnutým kolíkom. Bojujme dobrý boj (2 Tim 4,7) a štafetový kolík v našom kresťanskom behu si odovzdávajme správne.

DISKUSNÉ OTÁZKY:

1. Ako vo vašom zbere prebieha odovzdávanie štafetových kolíkov? Čo by sa dalo zlepšíť? Aká je Božia úloha pri odovzdávaní štafety?
2. Prečo je pre niektorých vedúcich ťažké odísť? Ako im môžeš pomôcť? Ako môžeš lepšie podporiť nových bežcov na trati?
3. Prečítaj si 4 Moj 27,15–23 a 2 Moj 18,13–27. Čo sa tu môžeme naučiť o odovzdávaní štafety?

ZMOCNENÝ DUCHOM

Už od mala nie som typ hazardného hráča. Patrím k tým, čo by najradšej ukryli všetky svoje úspory pekne doma do tej najlepšej skryše. Keď ma kamarát vyzval, aby som skočil z desaťmetrového skokanského mostíka do bazéna, zdvorilo som ho odmietol. Pre mňa to bolo príliš riskantné a tiež som vedel, ako veľmi bolí „pleskáč“ aj z jednometrového mostíka. Všetky jeho komentáre, že som slaboch a zbabelec, ma nemohli odradiť od môjho rozhodnutia. Jeden jeho návrh znel zaujímavo. „Len sa pozrieš dole, nemusíš skákať.“ A tak som sa s ním vyšplhal hore do výšky, ako je trojposchodová budova, a hlava sa mi točila pri pohľade nadol, už keď som liezol hore. Mal som strach, že ma strčí dole, preto som ho nechal, nech skočí prvý. Ja som krôčik za krôčikom postupoval až na koniec odrazovej dosky, a potom som sa pozrel dole. Podo mnou sa už pomaly upokojila hladina po jeho skoku, a tak som videl až na dno bazéna, čo bolo ďalších 7 metrov. Veď to už je výška šesťposchodového domu. Okamžite som sa rozhadol, že sa bezpečne vrátim po schodoch dole. Naraz som však zistil, že plavčík zavrel dvere od schodiska, a tak zostávala len jediná hrôzostrašná cesta dolu. Došiel som po špičkách na okraj odrazovej dosky. Potreboval som spraviť ešte jeden krok, ale nešlo to...

Počas tohto modlitebného týždňa sme sledovali, ako Boh túži, aby si pokročil na svojej duchovnej ceste k nemu. Na začiatku Ježiš povoláva svojich učeníkov,

aby boli viac než len jeho nasledovníci. To je povolanie do vodcovstva. Podľa Ježiša vodcovstvo znamená viesť ľudí do Božieho kráľovstva. Pre tento zámer ťa obdaril práve tvojou osobnosťou, schopnosťami a zručnosťami a ďalšími duchovnými darmi. A navyše, dobrí vodcovia poverujú svojich nástupcov a vedú k vodcovstvu ďalších. To je výzva aj pre teba. Uč sa. Pracuj. Boh ti predkladá veľkú výzvu – spolupracovať s ním na záchrane ostatných. Ideš do toho? Možno máš ešte obavy. Aj učeníci po Ježišovom ukrižovaní prežívali strach. Ukryli sa, a dokonca za sebou zamkli dvere. Niektorí z nich sa radšej vrátili k svojmu pôvodnému zamestnaniu. Je to úloha, ktorá môže vyvolávať rešpekt, úzkosť, bázeň... Ale Ježiš hovorí: „Chod a získavaj mi učeníkov.“ (Mat 28,19)

Boh pred nás nestavia úlohy, ktoré by sme hravo zvládli s vyhrnutými rukávmi. Nie, Boh nám predkladá mimoriadne úlohy, ktoré môžu byť zvládnuté, iba ak sme zmocnení Duchom. V Jánovom evanjeliu čítame o tom, že Ježiš dáva učeníkom záverečné inštrukcie. A to ešte predtým, ako ho rozzárená stráž a vojaci odvedú do sanhedrinu. V tejto ponurej atmosfére Ježiš učeníkov povzbudzuje. Utešuje ich nádejou na večný život (Ján 14, 1–5). Upoekojuje ich, že aj keď oni od neho odídú, jeho Otec bude s ním. Najdôraznejšie však hovorí o tom, že príde nástupca, ktorý zaujme jeho miesto (Ján 14,16.17.26.27). „Ja vám však hovorím pravdu: Pre vás je lepšie, keď odídem.

Ak totiž neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ak však odídem, pošlem ho k vám.“
(Ján 16,7) Som si istý, že učenici boli veľmi zmätení týmto výrokom. Úplne ich počujem, ako sa dohadujú s Ježišom. Nie, to nie je dobré, že ty ideš preč. Väčšina z nás by si priala, aby bol Ježiš fyzicky s nami. V čom môže byť Ježišova neprítomnosť dobrá? Zdá sa, ako by Ježiš túto otázku predvídal, preto im vysvetľuje, že iba Duch Svätý ich môže naplniť, keď on odíde. Asi stále zápasili so zmyslom tohto výroku. Učenici úplne pochopili význam príchodu Ducha Svätého až na Turíce. Ich otázka bola rovnaká ako naša. Ako môže hŕstka nasledovníkov naplniť výrok, aby sme boli Ježišovými „svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme“ (Sk 1,8)? Tak ako vtedy, aj dnes je len jedna odpoveď – že je to možné iba vďaka zmocneniu Duchom Svätým.

„Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.“ (Sk 2,4) Duch Svätý konal prostredníctvom apoštолов úžasné zázraky, a samozrejme aj v ďalších oblastiach než len prostredníctvom slova. Plachí a ustrašení učenici sa takmer okamžite premenili na smelých a odvážnych evanjelistov. Moc Ducha Svätého, ktorá mení človeka, neboľa výnimočná len v službe Ježišových dvanásť učeníkov. Je mimoriadna aj dnes, hoci chápeme, že Boh používal dramatické, vzácne a viditeľné prejavy Ducha Svätého pri zakladaní prvokresťanskej cirkvi viac, než v celej ďalšej histórii. Bolo to z dôvodu, aby všetkým, ktorí pochybovali o tom, že Ježiš zomrel, bolo zrejmé, že nie je mŕtvy, a že veriaci sú stále Ním vedení. Táto premieňajúca moc Ducha Svätého nemení našu jedinečnú osobnosť. Peter bol odvážny a statočný pred aj po vyliatí Ducha Svätého. A tak aj my, nech už sme ktokoľvek a nech máme akokoľvek schopnosti, môžeme byť naplnení Duchom Svätým, aby sme používali duchovné dary efektívne, na vykonanie odvážnych úloh. A to všetko má slúžiť na to, aby sme viedli ľudí k Ježišovi.

„Ked' zaznel ten zvuk, zbehol sa veľký dav. Boli zmätení, lebo každý ich počul

hovorí svojou vlastnou rečou.“ (Sk 2,6). Dar Ducha Svätého pri Turícach je zázrakom ako v hovorení, tak aj v počutí. Nech už zvukové vlny prenášali čokoľvek, to, čo poslucháči počuli, bola ich rodná reč. Duch Svätý spôsobil zázrak v tom, že vzájomne ovplyvnil obe strany, rečníka aj poslucháčov, že si rozumeli. Pre každého rybára ľudí je Duch Svätý ako tajný agent, ktorý pracuje v srdci poslucháča. Pomáha, aby vyslovené slová boli správne pochopené. Na jednej strane Ježiš hovorí: „*No keď príde, ukáže svetu, čo je hriech, čo spravodlivosť a súd.*“ (Ján 16,8) Na druhej strane hovorí: „*Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy.*“ (Ján 16,13) Keď plniš poslanie, ktoré ti Boh dal, môžeš prežívať istotu, že Duch Svätý je s Tebou. „*Keď vás budú viesť, aby vás vydali, nerobte si vopred starosti, čo budete hovoriť. Ale hovorte to, čo vám v tej chvíli bude dané. Lebo nebudeste hovoriť vy, ale Duch Svätý.*“ (Mar 13,11). Ak nás Boh vedie a pripravuje aj ľudí okolo nás, prečo by sme sa mali báť? Skutky apoštолов boli vlastne skutkami Ducha Svätého, ktorý konal prostredníctvom apoštолов. V Jeho sile mohli ísť do neznámych krajín a s veľkou radosťou a autoritou zvestovať posolstvo o zmŕtvychvstalom Ježišovi Kristovi.

Pán Boh aj dnes hľadá nasledovníkov, ktorí sú ochotní opustiť svoje pohodlie a istoty a vyjsť medzi ľudí hľadajúcich rôzne varianty zmyslu života, ktorí ešte neobjavili „milujúceho láskavého Boha“. Nehľadá dokonalých misionárov, ktorí sú vyškolení a pripravení spraviť čokoľvek. Hľadá nasledovníkov, ktorí na základe poznania a svojej vlastnej živej skúsenosti s ním majú túžbu a odvahu nechať sa zmocniť Duchom Svätým a nechať sa viest, vrátane svojich obdarovaní, aby sa stali nástrojom v jeho rukách.

Ako prežívaš svoj vzťah s Kristom? Cítis chvenie a osobnú výzvu spraviť niečo zmysluplné pri hľadaní hľadajúcich? V tom prípade pros aj ty o zmocnenie Duchom Svätým. Aj ty môžeš byť úspešným rybárom ľudí a vodcom, ktorý povedie druhých do Božieho kráľovstva.

DISKUSNÉ OTÁZKY:

1. Aj ten najväčší „frajer“ sa niečoho bojí. Čoho sa bojíš ty? Niektoré obavy sú banálne, niektoré neprekonateľné. Ako môžeme prežiť uistenie, že Boh je väčší než náš strach?
2. Kniha Skutky apoštолов spomína veľa ľudí, ktorí boli naplnení Duchom Svätým. Ako Duch Svätý pracuje v tvojom živote?
3. Cítis nabádanie Ducha Svätého v tvojom živote?
Akú službu ti ukazuje, ako ťa vedie?

EIKE MUELLER

Vyrastal v Nemecku a neskôr v USA. Študoval na Southern Adventist University a na Andrews University – odbor pastoračnú činnosť. Pracoval ako mládežnícky kazateľ v Greeley v Colorade a v Heilbronne v Nemecku. Je zapálený pre prácu s mladými ľuďmi, ktorí vedú dnešnú cirkev. Vo voľnom čase rád jazdí na bicykli a hrá stolové hry. Keď slúžil ako kazateľ, zoznámil sa so svojou manželkou Lubi. Sú manželmi štyri roky a žijú v Berrien Springs v Michigane, kde Eike študuje, ako viest čo najefektívnejšie vodcov ďalších generácií.

UNIONÍ KONGRES
MLÁDEŽE CASD
DLOUHÝ U TRHOVÉ KAMENICE
15.-22. SRPEN 2010

CO TĚ ČEKÁ?

- TRADICNÍ I NETRADICNÍ SPORTOVNÍ AKTIVITY
- SEZNÁMENÍ SE ZAJÍMAVÝMI LIDMI
- RŮZNÉ MOŽNOSTI SETKÁNÍ S BOHEM
- OCHUTNÁVKA BIBLE
- SETKÁNÍ S PASTORY

PŘIHLÁŠKY A INFO :

WWW.MLADEZ.NET/RESTART
DO 15.DUBNA 2010

VODCOVSTVO

Prednášky Modlitebného týždňa mládeže 2010

Zodpovedná redaktorka Michaela Hrachovcová. Grafický dizajn Jan Dobeš. Fotografie istockphoto.com, dreamstime.com. Preklad Viera Maciková. Vydal Advent-Orion, s. r. o., Praha. Prvé vydanie, 2010. Vytláčil HOPE Jedlička, Orličky.